

Bilag 1.

Udvalgets spørgsmål til ministeren og ministerens besvarelser.

Spørgsmål 1:

I tilslutning til fremsættelsestalens bemærkninger, at der i vejnævnet har været divergenser vedrørende valget af den foreslåede linieføring, udbedes en nærmere redegørelse for vejnævnets stilling.

Svar:

Lovforslaget har i henhold til hovedlande-vejslovens § 1 været forelagt vejnævnet til udtalelse forinden fremsættelsen. Forslaget er behandlet i vejnævnets møder den 28. januar og 3. februar 1970, og som nævnt i min forelæggelsestale har der i nævnet været divergenser med hensyn til linieføringen, hvorimod der har været almindelig enighed om, at en ny forbindelse til landsdelen nu fastlægges.

Medens flere af nævnets medlemmer ikke har haft bemærkninger til den valgte linieføring, er der fra andre sider i nævnet givet udtryk for betænkelighed ved den foreslåede linieføring ud fra den betragtning, at den er den dyreste i anlægsudgift og trafikudgift, ligesom man deler de af naturfredningsmyndighederne fremførte betænkeligheder ved Farø-linien.

Der blev endvidere peget på, at de angivne trafiktal for trafikken til Møn ikke kan motivere den valgte længere linieføring, idet disse medlemmer også finder, at man i 1. række skal tilgodese hensynene til trafikken til og fra kontinentet og Lolland. De har henvist til, at trafikken til Møn må kunne klares væsentlig billigere ved en passende udbygning af landevejene til søn fra udfløtningsanlæg på motorvejen i Masnedø-linien.

Med hensyn til støjproblemerne blev anført, at det vil være en fordel for Vording-

borg by at samle de ulempegivende anlæg — jernbane og veje — hvorved ulemperne langt lettere og billigere kan afhjælpes ved passende foranstaltninger. Også ved Farø-linien vil der komme støjproblemer, når bysamfundets vækst i løbet af de næste årtier når ud til denne linie. Endelig mener disse medlemmer, at de vanskeligere besejlingsforhold af Vordingborg ved Masnedø-linien vil kunne afhjælpes ved anlæg af en anløbsplads vest for Vordingborg.

Endelig var der enkelte medlemmer af nævnet, der ikke fandt argumentationen i lovforslagets bemærkninger tilstrækkeligt overbevisende til, at de kunne tage stilling på det foreliggende grundlag.

Efter en drøftelse af spørgsmålet om, hvorvidt man skulle foretage afstemning om forslaget, enedes man om at afgive følgende udtalelse:

„Vejnævnet har i medfør af hovedlande-vejslovens § 1, stk. 1, sidste punktum, til udtalelse fået forelagt forslag til lov om projektering af en ny fast forbindelse over Storstrømmen med tilsluttende motorvejsforbindelser.

I denne anledning skal nævnet, efter at spørgsmålet har været drøftet på møder den 28. januar og 3. februar 1970, udtale følgende:

Vejnævnet ønsker at fremhæve betydningen af, at motorvejs- og brolinien nu fastlægges ved lov af hensyn til den videre planlægning.

Om den i lovforslaget foreslåede linieføring var der ikke enighed, idet flere af vejnævnets medlemmer ikke følte sig overbevist af den i lovforslagets bemærkninger anførte argumentation for valget af Farø-linien.